

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 289/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Alenou Kaplanovou, Námestie 1. mája 14, Piešťany, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Em 3/2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Em 3/2017 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu 28. apríla 2017 dožaduje výkonu súdneho rozhodnutia týkajúceho sa úpravy styku sťažovateľky s jej maloletými deťmi. V namietanom konaní okresného súdu nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti meritórne rozhodnuté.

3. Sťažovateľka uviedla, že okresný súd ju výzvou z 28. júla 2017 doručenou sťažovateľke 4. septembra 2017 vyzval na doplnenie návrhu, ktorý sťažovateľka doplnila 21. septembra 2017. Okresný súd vykonal ďalší úkon 22. septembra 2017, keď výzvami vyzval otca maloletých detí a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, aby sa vyjadrili k pôvodnému návrhu na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 13 Em 3/2017 z 25. septembra 2017, ktoré bolo sťažovateľke doručené 4. októbra 2018, ustanovil kolízneho opatrovníka. Od vydania uvedeného uznesenia neboli sťažovateľke doručené žiadne listiny a okresný súd nekonal, pričom nerozhodol do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu.

4. Sťažovateľka taktiež upriamila pozornosť ústavného súdu na skutočnosť, že 18. apríla 2018 podala predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v namietanom konaní. Predsedníčka okresného súdu v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti zo 17. mája 2018 uviedla, že sťažnosť považuje za opodstatnenú.

5. Vzhľadom na celkovú dĺžku namietaného konania v trvaní viac ako 1 rok a 3 mesiace bez jeho právoplatného skončenia sťažovateľka hodnotí postup okresného súdu v namietanom konaní, ako postup neefektívny.

6. Keďže sťažovateľka považuje postup okresného súdu v namietanom konaní ako postup porušujúci jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„a/ Základné právo garantované čl.48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13Em/3/2017 porušené bolo.

b/ Okresnému súdu Piešťany prikazuje konať bez zbytočných prieťahov,

c/ Sťažovateľke priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 Eur, ktorú sumu je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu,

d/ Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy konania v sume 390,50 Eur na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Aleny Kaplánovej v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

11. Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

12. Ústavný súd si pre účely predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal súdny spis okresného súdu, z obsahu ktorého vyplýva:

Dňa 28. apríla 2017 bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania.

Dňa 28. júla 2017 okresný súd vyzval sťažovateľku na doplnenie návrhu.

Dňa 23. augusta 2017 sťažovateľka nazerala do súdneho spisu.

Dňa 25. septembra 2017 okresný súd ustanovil ako opatrovníka maloletých detí Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, účastníkov konania poučil o ich procesných právach a povinnostiach a vyzval otca maloletých detí na vyjadrenie.

Dňa 29. septembra 2017 sťažovateľka doručila okresnému súdu doplnenie návrhu na začatie konania.

Dňa 8. novembra 2017 sťažovateľka nahliadala do súdneho spisu.

Dňa 13. novembra 2017 sťažovateľka doručila okresnému súdu doplnenie návrhu na začatie konania.

Dňa 20. decembra 2017 sťažovateľka nahliadala do súdneho spisu.

Dňa 10. mája 2018 okresný súd vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj otca maloletých detí na vyjadrenie vo veci styku sťažovateľky s maloletými deťmi.

Dňa 23. mája 2018 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny doručil okresnému súdu vyjadrenie.

Dňa 29. mája 2018 sťažovateľka doručila okresnému súdu doplnenie návrhu na začatie konania.

Dňa 4. júna 2018 otec maloletých detí doručil okresnému súdu odpoveď na výzvu.

Dňa 26. júna 2018 sťažovateľka doručila okresnému súdu doplnenie návrhu na začatie konania.

Dňa 30. júla 2018 sťažovateľka nahliadala do súdneho spisu.

Dňa 1. augusta 2018 okresný súd zaslal sťažovateľke výzvu s vyjadrením otca maloletých detí. Zároveň požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o súčinnosť vo forme podania správy.

Dňa 10. augusta 2018 okresný súd predložil súdny spis ústavnému súdu.

13. Poukazujúc na argumentáciu sťažovateľky v sťažnosti, ako aj popísanú chronológiu procesných úkonov, ústavný súd zistil, že samotné konanie, ktoré začalo 28. apríla 2017, ku dňu podanej sťažnosti (26. júl 2018) trvá celkovo 14 mesiacov a už len z tohto pohľadu sa jej námietky javia ako (v tom čase) nedôvodné. Je pravdou, že okresný súd v čase od októbra 2017 do mája 2018 nebol v konaní aktívny, ale túto nečinnosť nemožno ešte považovať za opakovanú nečinnosť, ale len za ojedinelý priet'ah. Neprichádza preto podľa názoru ústavného súdu do úvahy, aby doterajší namietaný postup okresného súdu reálne znamenal možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označeného základného práva sťažovateľky.

14. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho stabilizovanej judikatúry tiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, I. ÚS 375/08). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie sťažovateľom označeného základného práva (I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05, I. ÚS 191/2015). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00,

I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01), čo však nie je ešte prípad sťažovateľky, a podľa názoru ústavného súdu celková doba konania pred okresným súdom aj so zistenou nečinnosťou je na hranici ústavnej akceptovateľnosti a iba 14-mesačné konanie ešte nemá potrebný ústavný rozmer.

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 ústavy).

17. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v namietanom konaní dochádzalo vinou okresného súdu k zbytočným priesťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2018